

Ruski kmet in komunizem.

Po osmih letih vladanja so prišli voditelji komunistične internacionale sami do prepričanosti, da ruski kmet noče ničesar vedeti o komunizmu, da je delala komunistična stranka račun brez krčmarja, ko je hotela pritegniti kmetске mase v socialistični pokret.

po deželi vsako avtoriteto. Enkrat za vselej je treba pokopati misel o kakršnikoli avtoriteti stranke med kmeti. In če naletimo tupatam na kmeta, ki se na videz ogreva za komunizem, je to samo posledica strahu pred nasiljem, s katerim hoče naša stranka vcepiti kmetu komunistične ideje.

ne bi bilo, da skače dinar počasni in v presledkih. Cene industrijskih izdelkov in živin naravno ne morejo dohajati dinarja. Odtod nezadovoljstvo, ki se pojavlja med ljudstvom, ker vidi konsument v porastu dinarja dokaz, da morajo cene pasti.

Table with columns: Kolonijalno blago, Reiz, Premog, Zelezo in žel. proizvodi, Stroji in aparati, Bombaževina, Volna, dlaka, Kolonijal. blago, Riž, Premog, Zelezo. Includes sub-tables for 'Les in lesni izdelki' and 'Meso'.

kar je povzročilo nov porastek tega državnega papirja, za katerega se že tudi interesira inozemstvo. Jugoslov. Standard Oil Company je povisal svoj akcijski kapital od 5 na 10 milijonov z izdajo novih delnic po 500 Din.

Gospodarstvo.

Porast dinarja.

Nagli porast našega dinarja na zunanjih borzah je presenetil celo one finančne kroge, ki so vedeli, da njegova dosedanja vrednost ne odgovarja gospodarski kapaciteti Jugoslavije.

nalni vladi neuspesh pred inozemsko javnostjo. Spominjamo se nepopisnega veselja, ki je zavladovalo v opozicijskih vrstah, ko je dinar po imenovanju Davidovičeve vlade za malenkost poskočil.

Table showing trade data: 'Izvozilo se je iz Anglije v Jugoslavijo' and 'Uvozilo se je iz Jugoslavije v Anglijo'. Columns include 'Leta', 'kg' and 'v vrednosti Din'.

AMORTIZACIJSKI NAČRT ZA 2 1/2 % VOJNE ODŠKODNINE. 'Službene novice' objavljajo podroben amortizacijski načrt 2 1/2% vojne odškodnine, iz katerega posnemamo za našo javnost sledeče podatke:

gledanje in priložnosti, da se vsakovrstni razgovori in živahne debate o svetovnih problemih s sopotniki so dale Velanonu povod za nove ideje.

INŽ. FERDO LUPŠA: Nanq Sali. (Dalje.) Zelel je končno kar naenkrat poročiti deklo s črnimi očmi, črnimi lasmi in mirnim značajem, kakor ga je kazala Nanq Sali.

madov s svojima nežnima rjavkastozagorelima rokama — Nikdar pozneje ji Velanon ni več govoril o prihranjevanju denarja.

voli mi, da Te spremljam. Verjemi, da bom Tvoja najzvestejša čuvarica na vseh Tvojih potih. Končno sta se vendar zjedini za vsoto sto tikalov v svojo njene preskrbe v času njegove odsotnosti.

jih ponese v staro domovino, da prežive tam svoj polletni dopust. Vsakovrstni razgovori in živahne debate o svetovnih problemih s sopotniki so dale Velanonu povod za nove ideje.

posestva so dali povod do obojestranskega ožjega spoznanja. Velanon je bil prepričan, da je našel, kar mu je manjkalo za življenje.

Ed. Rice Burroughs:

50

„Tarzanov sin“

Toda nič hudega se ni zgodilo. Oba kralja sta se približala in pri tem vohala okoli sebe, kakor je pač navada pri šimpanzah. Dala sta si prijateljska znamenja, kar naj bi pomenilo, da se poznata. Potem sta se medsebojno popraskala po hrbtu, s čemer je bil razgovor pričet. Temu je sledilo pravo pogajanje.

Kralj šimpanz je najprvo obrazložil, zakaj so prišli, nato pa se je prikazal Korak sam. Do tega trenutka se je skrivaj v grmičevju. Začudenje gorskih šimpanz je bilo veliko, ko so ga zagledale. Korak se je za hip obotavljal, ker mu je šinila misel, da bo v trenutku raztrgan. Pripravljal se je, da umre junaške smrti. Misli je samo na Meriem, zakaj ako on pogine, ne bo nikogar več na svetu, ki bi ji pomagal.

Toda oba kralja sta umirila razburjene množice in namignila Koraku, da se približa. Gorske šimpanze so ga obkrožale in njihale z vseh strani. Ko jih je ogovoril v njih lastni govorici, so poslušale, kaj jim pripoveduje. Govoril jim je o Meriem, o življenju v džungli, kjer je bil prijatelj vseh opičjih rodov od malih Manu do Mangani-veleopic.

„Gomangani, ki imajo v ujetništvu mojo Meriem, so Vaši sovražniki,“ jim je razkladal. „Pobijete vas. Šimpanze iz ravnin so veliko preslabe, da bi se mogle proti njim uspešno bojevati. Pravili pa so mi, da je vas kakor listja in trave, da ste hrabri in da se vas boji celo Tantor, veliki slon. Rekli so mi, da ste pripravljene nas spremljati v naselbino Gomanganijev in kaznovati ono hudobno ljudstvo, medtem pa jaz, Korak, zopet odnesem svojo Meriem.“

Kralj opic je bahato vzhodil svoja prsa in v bojnem razpoloženju hodil okoli. Njega so posnemali nekateri drugi veliki samci iz rodu gorskih šimpanz. Besede tega čudovitega Tarmangani so jim laskale.

„Da,“ je govoril eden izmed njih, „mi smo gorske šimpanze in smo neustrašni bojevniki. Tantor se nas boji, Numa se nas boji, Gomangani iz gorskih pokrajin so veseli, ako jih mirno pustimo mimo sebe. Jaz grem s teboj, magari sam. Jaz sem kraljev prvorojeni sin in sem zmogel sam pounoriti vse Gomangani v ravnini.“ Pri tem je bahato vzhodil svoja prsa in ponosno hodil semintja.

„Jaz sem Goob,“ je zaklical drugi. „Moje strašno zobovje je ostro in dolgo. Marsikaterikrat je že ugrizlo v mehko meso Gomanganijev. Jaz sam, brez tujih pomoči sem ubil sestro Sheetovo. Goob gre s teboj v nižine in pobije sam toliko Gomanganijev, da ne ostane niti eden, ki bi miriče prešel.“

Korak je vprašujoče pogledal kralja. „Tvoji bojevniko so resnično hrabri,“ je rekel, „toda najhrabrejši od vseh je kralj.“

Po teh besedah je ogromni samec, poln mladih sil, strašno zarjul, da je odmevalo daieč v gozdove. Mali šimpanzi so se prestrašeno obesili materam za vrat, samci pa so, kakor da bi bili elektrizirani pričeli poskakovati in ponavljati kraljevo rjovenje. Nastal je splošen krik in vik.

Korak se je tesno približal h kralju in mu kriknil na uho: „Pojd!“

Nato se je napotil proti ravnini k naselbini Kovudve Gomanganija. Kralj je stopal za njim in neprestano rjul in kričal. Njemu je sledila mala tolpa nižinskih šimpanz in tisoče pripadnikov gorskega rodu, divjih, kosmatih, krvičelnih, psom podobnih bitij.

Proti koncu drugega dne so dospeli do naselbine Kovudve. Bilo je že pozno popoldne. Naselbina je mirno počivala v neizmerni letni vročini. Ogromna armada šimpanz se je tiho približevala. Dasi je po gozdnem mahu stopalo tisoče in tisoče nog, vendar šum ni bil nič večji, kakor če se veter poigrava z listjem.

Spredaj sta korakala Korak in oba kralja. Tesno pred naselbino so obstali. Vse naokoli je

vladala popolna tišina. Korak je tiho splezal na drevo, ki je stalo ob plotu in pogledal okoli sebe. Vsa neizmerna tolpa šimpanz je bila tesno zbrana pod drevjem. Trenutek maščevanja se je približal. Šimpanze je Korak poučil, da beli samci, ki je zvezana v naselbini, ne smejo storiti ničesar zlega. Vsi drugi pa morajo biti kaznovani. Nato je dvignil svoj pogled proti nebu in strašno in grozno zakričal. Bilo je to znamenje k začetku.

V tem trenutku je vdrlo 3000 kosmatih samcev v naselbino prestrašenih črncev z divjim krikom in vikom. Iz vseh koč so prihiteli bojevniki. Matere so pograbile svoje otroke in hitele proti izhodu. Kovudvo je na hitro zbral okoli sebe svoje bojevnike, povzročal divje upitje, da bi na eni strani svoje bojevniko ojunacil, na drugi strani pa prestrašil napadalce.

Napad se je izvršil pod vodstvom Koraka. To dejstvo je pri črncih povzročilo grozo in obup. V začetku so se hrabro branili in metali svoja kopja in puščice v napadajočo množico, toda že predno so izstrelili vse puščice, je bil njih odpor zlomljen in spustili so se v divji beg. Za njimi so drvele šimpanze, jih grabile za grla in jih s svojimi dolgimi zobmi grizle in trgale. Najkrvoločnejši in najstrašnejši je bil Korak.

Pri izhodu je Korak maščevanje prepustil svojim zaveznikom, sam pa je nestrno hitel proti koči, v kateri je bila zaprta Meriem. Koča je bila prazna. Korak je pregledal tudi ostale koče in prebrskal vse zamazane kote, toda Merieme ni bilo nikjer. Črnci je pri begu niso mogli vzeti seboj, ker je Korak na to posebno pazil. Toda kje je?

Korak si je mogel to dejstvo razjasniti samo z eno mislijo: Meriem so ubili in snedli. To pričanje, da je Meriem mrtva, je v Koraku vpalilo divje sovraštvo proti njenim morilecem. V daljavi je bilo slišati grozno vpitje pavianov, vmes pa obupni krik njih žrtev. Tja je hitel Korak. Ko je prisel, so paviani ravno pričeli v svojem bojnem razpoloženju omagovati in črnci so se zbrali k novemu odporu in pri tem z uspehom uporabljali svoja kopja in puščice.

Med to gručo Kovudvovih bojevnikov se je zagnal Korak ves strašen in grozen. Slepota sovražstvo je obvladalo vso njegovo notranjost. Kakor ranjen lev je divjal semintja in na vse strani s svojimi močnimi pestmi zadajal boleče rane. Vsak udarec je bil siguran, kar je dokazovalo njegovo nenavadno izurjenost v boju. Ponovno in ponovno je svoje ostro zobovje zasajal v živo meso svojih sovražnikov. S tem, da je Korak sam posegel v bitko in z lastno osebnostjo med bojevniki povzročal velik nemir in strah, se je zmaga nagibala na njegovo stran. Črncem se je zdel ta beli bojevniki, ki je živel v skupnosti z veleopicami in šimpanzami in ki je kričal, rjovel, trgal in mesaril na vse strani kakor divja roparska zver, nekaj nadčloveškega. On je bil zanje zli guh pragozdov, bog zla, katerega so užalili in je sedaj prišel, da jih kaznuje in se maščuje. Ta njih praznovornost je slabila odpor in mnogi izmed njih so bili kmalu prepričani, da je vsak nadaljni boj proti temu bogu pragozdov brezuspešen.

Kdor je mogel, je bežal, da končno na bojišču ni bilo nikogar več, ki bi maščeval Korakova grozodejstva. Poln krvi in zasopjen je ostal Korak zmašovalcem. Šimpanze so se zbrale okrog njega, site krvi in od boja že utrujene. Polegale so po tleh.

Daleč od tod je Kovudvo zbral svoje razkropljene bojevniko, štel izgube in ugotavljal ranjenice. Njegovo ljudstvo je bilo popolnoma preplašeno. Vsak trud, da bi jih navdušil za nove boje, je ostal brezuspešen. Niti v svojo lastno naselbino se niso hoteli več vrniti. Vztrajali so na tem, da beže vedno dalje in dalje in si na ta način v daljavi več milj od strašnega Koraka zagotove življenje.

Tako se je zgodilo, da je Korak iz domačij pregnal zadnje ljudi, ki bi mu pri iskanju Merieme mogli pomagati, ali bi mu dali pojasnil, kam je Meriem odšla. Tako je sam onemogočil, da bi prišel v domačijo dobrega Bwana, s katerim je njegova draga Meriem sklenila prijateljstvo.

In vendar je bila Meriem od njega oddaljena komaj dobrih sto angleških milj.

ČAJNA ROČKA „popolna“ ZATO V VPORABI NAJCENEJŠI IN OBENEM NAJFINEJŠI

15 letno jamstvo LUD. BARAGA LJUBLJANA

Maistarska slovenska pleskarska in litarjska delavnica Ivan Bricoli, Dunajska c. 19.

Perem-samca z Zlatorog miloma.

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani prodaja premog iz slovenskih premogovnikov inoziemski premog in koks

Volnene lopce J. Brajer Ljubljana

OMEGA To je ura za vse življenje!

Osrnam-Nitra Izlog z bleščečem razsvetljenjem gubi privlačnost opal

Živo perutnino kupuje stalno v vsaki množini in siore pohance, kure za peči, kure in purane ter plača po najboljših dnevnik cenah

Med dobrimi najboljši so: „PFAFF“ šivalni stroji za rodbino, obrt in industrijo.

ROYAL MAIL LINE Kr. angleška pošta narobna linija - Generalno zastopstvo za Slovenijo S. H. S. Zagreb, Trg. I. št. 17.

Proda se makulturni papir kg a Din 6-- v upravi „Slovenskega Naroda“

Alfonz Breznik bivši učitelj Glasb. Matice in sodni izvedenec. Najstareša in najposobnejša trdnika Jugoslavije.

Ljubljansko posojilnico v Ljubljani, Mestni trg št. 6 ker ima že nad 10.000.000 Din jamstvene glavnice.